

Wielki Post

5-ta rocznica śmierci Jana Pawła II

Propozycje spotkań modlitewnych, nie tylko w harcerskim gronie

Związek Harcerstwa Polskiego
Warszawa 2010

Przedstawiamy garść scenariuszy spotkań modlitewnych sprawdzonych przez nas w ostatnich latach działania Zespołu. Mamy nadzieję, że nie zapomnicie w Wielkim Poście o harcerskiej służbie Bogu.

Zespół Wychowania Duchowego i Religijnego GK ZHP

CZUWANIE Wielkopiątkowe (Czas: 30 - 45 minut)

Serdecznie zapraszamy do wspólnej modlitwy przy grobie naszego Boga. Zostańcie tu z nami, to tylko pół godziny. Po każdym przeczytany tekście w ciszy posłuchajmy samych siebie i tego co mówi do nas Bóg. Czuwajmy razem przy Ukrzyżowanym złożonym dziś w grobie.

KANON: *Zostań tu i ze mną się módl, razem czuwajmy x3*
Nie bój się nie lękaj się Bóg sam wystarczy x3

1.

Proszę Cię Panie o Twoją pomoc w szczerym wyznaniu moich grzechów. Daj proszę mądrość i cierpliwość moim spowiednikom, przemawiaj do mnie, chcę wiedzieć jak mogę się zmienić. Niech bycie świętym będzie dla mnie ważne, bo przecież wiem, że świętość to nie unoszenie się w powietrzu ani ucieczka od normalności i życia, ale pełne OK. wobec Ciebie, innych, dalekich i bliskich, i wobec siebie. Amen

KANON: *O mój Jezu cichy i pokorny uczyni serca nasze według serca Twego x6*

2.

Przychodzę do Ciebie w ciszy wieczoru
Kiedy noc szatą okrywa już dzień
Przychodzę, by usiąść przy Twoim grobie
i z Tobą pomilczeć chcę.
Przychodzę sam by oddać Ci marzenia
Bo wiem że czekasz na to spotkanie
I nie mam nic oprócz swego zwątpienia
Czy przyjmiesz, czy wysłuchasz mnie Panie?
Przychodzę tu, nie wiem na czyje wezwanie,
Przychodzę ze sprawami swymi
Ale dlaczego tak cicho tu Panie
Czy jesteś w ogóle w tej świątyni?
Za tę ciszę Twą ciszę oddałbym wszystko
Za spokój który mi dałeś
Za nutkę nadziei i za to wszystko,
Za miłość, w której wytrwałeś...

KANON x3: *Jezus Najwyższe Imię Mój Zbawiciel Księżę Pokoju
Emanuel Bóg jest z nami Odkupiciel Słowo Żywota
Święty Bóg Mesjasz Prawdziwy Jedyny Ojca Syn umiłowany
Zgładził grzech Baranek na wieki Królów Król i Panów Pan*

3.
Boże czasami wydaje mi się, że jeśli nie skorzystam z okazji do grzechu, stracę ciekawe doznanie. Proszę Cię o odwagę i siłę odcięcia sobie drogi do zrealizowania tych pomysłów. Pomóż mi zobaczyć, że to co wydaje się tak ekscytujące, prowadzi do piekła mojego cierpienia, do niszczenia siebie i ranienia innych. Daj mi siłę, abym skierował spojrzenie na to, co naprawdę piękne i co służy mojemu szczęściu. Oddaję Ci Boże te sytuacje w których najczęściej upadam, poddaję się, daję się uwieść złudzeniu czegoś dobrego i fajnego...

KANON: *Będę śpiewał tobie Mocy moja Ty Panie jesteś mą nadzieją Tobie ufam i
bać się nie będę x 4*

4.
Jezu, jestem tylko człowiekiem. Nie znam ani siebie ani ludzi wokół mnie. Jestem zamknięta w sobie jak w skorupie, w swej obojętności dumie i samotności. Pomóż mi się wydostać. Błądzą po omacku, nic nie widzę, boję się. Wstydzę się, jest mi ciężko, jestem w ciemności. Ja spadam Boże, nie wiem czego mi trzeba. Jezu, pomóż mi, uratuj mnie. Tylko w Ciebie wierzę, każda inna wiara dawno już zawiodła. Co mam robić? Jak żyć? Przywróć mi oczy. Pokaż jak kochać, jak myśleć, jak czuć. Pokaż mi jak być dobrym człowiekiem. Amen.

KANON: *Jezu mój Jezu dziś do Ciebie mówić chcę.
Ty mi dajesz swojego ducha, uwielbiam Cię x 6*

5.
Tak mnie skrusz, tak mnie złam, tak mnie wypal Panie, byś został tylko Ty, byś został tylko Ty, jedynie Ty. (przeczytać powoli 3 razy)

KANON 4x (pierwszy raz po łacinie, potem deklamacja po polsku z podkładem gitary potem 3x po łacinie):

*Adoramus Te Christe, benedicimus tibi,
quia per crucem tuam redemisti mundum x2*

*(Kłaniamy Ci się Jezu Chryste, błogosławimy Ciebie,
boś przez krzyż swój odkupił nas)*

6.
Kochany Jezu, mój Panie! Tyle razy obiecywałem, że się zmienię, że będę się modlić, że nie zapomnę o Tobie, że będą przychodziła na niedzielne spotkania z Tobą. Dzisiaj widzę, że im jestem starsza, tym bardziej się od Ciebie oddalam. Proszę Cię Jezu, pomóż mi znaleźć czas dla Ciebie, wybrać odpowiednią drogę w życiu. Pozwól

mi zobaczyć samą siebie, abym mogła poprawiać swoje wady i nie bała się zobaczyć swoich słabości. Spraw aby każdy człowiek poznał samego siebie.

KANON: *Ty dasz mi pokój serca Panie mój, bo Tyś zbawieniem mym.
Tak w Tobie znajdzie pokój dusza moja i uciszy się. X 3*

*Ma dusza pragnie Boga, chce spocząć w Nim.
Z tęsknoty cała drży.
Wstań duszo moja oto Oblubieniec, oto Pan Bóg twój. X 3*

7.

Wiadomo dokąd jedzie ten autobus, którym codziennie tłukę się do szkoły. A moje życie, dokąd zmierza? Proszę Cię o zaufanie, że odnajdę swoją drogę, że poznam sens mojego życia, moje powołanie. Dziękuję Ci że jesteś ze mną wszędzie. Kocham Cię. Kocham Cię Panie Jezu.

KANON 4x (pierwszy raz po łacinie, potem deklamacja po polsku z podkładem gitary potem 3x po łacinie):

*Ubi Caritas et Amor, ubi Caritas Deus ibi est. x6
(Gdzie miłość jest, tam mieszka Bóg)*

8.

Boże Ty wiesz jak duża jest moja zdolność do okłamywania samego siebie. Ty wiesz również że umiem przesadzać i dramatyzować własne upadki. Daj mi proszę trzeźwy umysł, realizm i uczciwość w ocenie samego siebie. Pozwól, żebym wciąż pamiętał o Twojej cierpliwej miłości wobec mnie. O tym, że to za mnie umarłeś dziś na krzyżu.

KANON: *Nie bój się nie lękaj się Bóg sam wystarczy x3*

Czuwanie z Janem Pawłem II (Wielki Piątek w roku 2010 wypada w V rocznicę śmierci papieża Polaka)

Scenariusze czuwań, spotkań z myślą Jana Pawła II oparte o teksty i wypowiedzi Papieża Polaka są jednymi z bardziej popularnych form kontynuowania jego dziedzictwa. Warto do tego dołączyć wypowiedzi obecnego Papieża Benedykta XVI. Uświadomienie dzieciom i młodzieży (i dorosłym instruktorom) ciągłości nauczania papieskiego w rezultacie ma szansę zaowocować głębszą świadomością na temat nauki Jezusa Chrystusa, wciąż przecież będącej w centrum myśli Kościoła powszechnego. Oto kilka takich tekstów, które przeplatane z harcerską piosenką (proponujemy kilka tytułów) oraz odpowiednią atmosferą (świece, ognisko, adoracja w kościele, wieczornica, kuźnica itp.) mogą przydać się w każdym harcerskim środowisku.

Przykładowy scenariusz czuwania

(teksty rozważań pochodzą z różnych wypowiedzi Jana Pawła II)

Piosenka: Powiedz dokąd znów wędrujesz...

Co to znaczy: „czuwać”?

To znaczy, że staram się być człowiekiem sumienia. Że tego sumienia nie zagłuszam i nie zniekształcam. Nazywam po imieniu dobro i zło, a nie zamazuję. Wypracowuję w sobie dobro, a ze zła staram się poprawiać, przezwyciężając je w sobie.

To taka bardzo podstawowa sprawa, której nigdy nie można pomniejszyć, zepchnąć na dalszy plan. Nie. Ona jest zawsze i wszędzie pierwszoplanowa. Jest zaś tym ważniejsza, im więcej okoliczności zdaje się sprzyjać temu, abyśmy tolerowali zło, abyśmy łatwo się z niego rozgrzeszali. Zwłaszcza, jeżeli tak postępują inni (...).

Moi Drodzy Przyjaciele! Do Was, do Was należy położyć zdecydowaną zaporę demoralizacji – zaporę tym wadom społecznym, których ja tu nie będę nazywał po imieniu, ale o których Wy sami doskonale wiecie.

Piosenka: Dym z jałowca

Musicie od siebie wymagać, nawet gdyby inni od Was nie wymagali. Doświadczenia historyczne mówią nam o tym, ile kosztowała cały naród okresowa demoralizacja (...). Chrystus powiedział podczas modlitwy w Ogrójcu Apostołom: „Czuwajcie i módlcie się, abyśmy nie ulegli pokusie”.

Czuwać – to znaczy dalej: dostrzegam drugiego. Nie zamykam się w sobie, w ciasnym podwórku własnych interesów czy nawet własnych osądów. Czuwać – to znaczy: miłość bliźniego, to znaczy: podstawowa międzyludzka solidarność. (...)

Czuwać – to znaczy także: czuję się odpowiedzialny za to wielkie, wspólne dziedzictwo, któremu na imię Polska. To imię nas wszystkich określa. To imię nas wszystkich zobowiązuje. To imię nas wszystkich kosztuje.

(...)

Nie pragniemy takiej Polski, która by nas nic nie kosztowała. Natomiast czuwajmy przy wszystkim, co stanowi autentyczne dziedzictwo pokoleń, starając się wzbogacić to dziedzictwo. Naród jest przede wszystkim bogaty ludźmi. Bogaty człowiekiem. Bogaty młodzieżą! Bogaty każdym, który czuwa w imię prawdy, ona bowiem nadaje kształt miłości.

Jan Paweł II do harcerzek i harcerzy
Jasna Góra, 18 czerwca 1983 r.

Piosenka: Zielony płomień

...ognisko jest symbolem tylko, symbolem ognia, który jednoczy i to jest, Moi Drodzy, głęboki chrześcijański symbol. Ogień, który jednoczy, jest głębokim ludzkim symbolem, ale jest także w tej swojej ludzkiej treści głębokim chrześcijańskim symbolem – wyraża tajemnicę wiary.

Dlatego my Boga Ducha Świętego czcimy w symbolu ognia. Jest obecny w ogniu. W ogniu stał się obecny w Wieczerniku, w płonących językach, w językach ognistych. I w ogniu zaczął dokonywać tego dzieła, które dokonuje ogień, mianowicie dzieła jednoczenia. Mówiąc językiem bardziej jeszcze teologicznym, dzieła komunii, zjednoczenia serc.

Otóż to nasze ognisko, ogień, na pewno jednoczy serca. I jeżeli przy ognisku płynie pieśń, jeżeli ta pieśń tak bardzo wciąga przy ognisku, to można zapomnieć o godzinach, o capstrzyku i o pobudce, to właśnie dlatego, że jest jakaś tajemnicza siła ognia, która zespala serca...

Castel Gandolfo, 19 sierpnia 1982 r.

Piosenka: Ogień to nasz brat (lub inna o ogniu)

...ja w moim życiu wiele – ale to przede wszystkim w życiu moim kapłańskim, jako ksiądz, jako biskup, jako kardynał – wiele letnich obozów spędziłem przy ognisku. Byłem bardzo przez te ogniska związany z tradycją harcerską, ponieważ ogniska te były w znacznej mierze urządzone przez harcerzy, dawnych harcerzy, w duchu harcerskim, z bardzo wielu harcerskimi pieśniami, które dzięki temu są mi dobrze znane. (...)

Dla tego ruchu Waszego, do którego nigdy formalnie nie należałem, mam (...) ogromne uznanie, powiedziałbym: pewną cześć, przede wszystkim wielkie uznanie dla wielkiej trafności idei harcerskiej. To się sprawdza w dziejach naszych przez te 75 lat, a więc w dziejach tego stulecia, począwszy właściwie od pierwszej wojny światowej. (...) Ten charakter religijno-wychowawczy, religijno-moralny Waszej organizacji przy równoczesnej atrakcyjności dla młodzieży jest wielkim dobrem ludzkości, wielkim dobrem Kościoła, jest wielkim dobrem naszego społeczeństwa.

Gawęda Jana Pawła II wygłoszona przy ognisku z instruktorami ruchu harcerskiego z Krakowa

Castel Gandolfo, 6 września 1984 r.

Piosenka: Dom w górach

Kto jest moim bliźnim? (Łk 10,29) Pamiętajcie: na to pytanie Jezus odpowiedział przypowieścią o dobrym Samarytaninie. (...) Dobry Samarytanin to przede wszystkim Chrystus; to On pierwszy zbliża się do nas, ażeby otoczyć nas opieką, aby nas wyleczyć i uratować... Jeżeli jeszcze pozostaje jakiś dystans między Bogiem a nami, pochodzi on jedynie od nas, wynika z przeszkód jakie stawiamy owemu zbliżeniu: te przeszkody to grzech w naszym sercu, to popełniane przez nas niesprawiedliwości, to nienawiść i podziały przez nas pielęgnowane, słowem wszystko, co sprawia iż nie kochamy Boga z całej naszej duszy i ze wszystkich sił. (...) Dlaczego jest nam trudno wyjść poza ważne, lecz niewystarczające stadium przemyśleń, deklaracji lub protestów, ażeby stać się imigrantem z imigrantami, uchodźcą z uchodźcami, ubogim z tymi, którzy pozbawieni są wszystkiego?

Piosenka: Podaj rękę swemu bratu...

Nasz stosunek wobec bliźnich ma szczególne znaczenie. I kiedy mówię „bliźni”, myślę przede wszystkim o tych, którzy żyją obok mnie: w rodzinie, w sąsiedztwie, w moim mieście lub w mojej wiosce, wreszcie w kraju. A przecież są nimi także ci, z którymi pracuję; to również – cierpiący, osamotnieni, wszyscy biedni. I nie tylko. Moim bliźnim jest każdy, kto żyje daleko ode mnie lub został pozbawiony swego kraju, czy wolności, nie ma w co się przyodziać ani co jeść. (...) Ani ludzie dobrej woli, ani tym bardziej uczniowie Chrystusa nie powinni unikać dzielenia się z bliźnimi.

Piosenka: Hej Przyjaciele

Chrystus domaga się ode mnie otwarcia ku drugiemu. Ale ku jakiemu drugiemu? Ku temu, który jest tutaj, w tej chwili! Nie można „odkładać” tego wezwania Chrystusowego do nieokreślonej chwili, kiedy zjawi się ten „określony” żebrak i wyciągnie rękę.

Muszę być otwarty dla każdego człowieka, gotowy „pomagania”. Pomagania w czym? (...)

Trzeba zatem przyjąć to wezwanie Chrystusa w tych zwyczajnych codziennych sytuacjach współżycia i kontaktu, gdzie każdy z nas jest zawsze tym, który może „dać” drugiemu, i jednocześnie tym, który umie przyjąć to, co inni mogą jemu ofiarować... Nie mogę być zamknięty i niewdzięczny. Nie mogę się izolować... (...) Trzeba przyjąć to wezwanie w realnych wymiarach życia. Nie odkładać do warunków i okoliczności innych, do czasu kiedy okaże się konieczność. Trzeba nieustannie trwać w tej wewnętrznej postawie. W przeciwnym razie, kiedy zaistnieje ta „nadzwyczajna” okazja, może się nam przydarzyć, że nie będziemy mieli odpowiedniego usposobienia.

Piosenka: Ideały (Baden Powell)

Zeszłego roku, kiedy byłem na Jasnej Górze i prowadziłem apel wieczorny, zwróciłem uwagę na to, że słowo główne tego apelu, słowo wiodące tego apelu – „Jestem przy

Tobie, pamiętam, czuam” – jest słowem harcerskim, wziętym z tradycji harcerskich, tak bardzo jest ta tradycja polska i chrześcijańska. Więc przekazuję to pozdrowienie i błogosławieństwo wszystkim harcerzom w Polsce, równocześnie życząc im, ażeby Prawo Harcerskie, całe Prawo Harcerskie – i to zwięzłe „Czuwaj” – pozostało słowem wywoławczym dla wszystkiego tego, co jest dobre i szlachetne w naszych dziejach i w naszych duszach – a zwłaszcza w naszej młodzieży. Proszę, ażebyście – drodzy – moje słowa przekazali w Ojczyźnie wszystkim waszym druhom i druhom – w całej Polsce...

Gawęda Jana Pawła II wygłoszona przy ognisku z instruktorami ruchu harcerskiego
z Krakowa
Castel Gandolfo, 6 września 1984 r.

Piosenka: Wędrowiec (Wolniej wolniej wstrzymaj konia...)

Dzisiejszemu światu potrzeba czytelnego świadectwa wiary, nadziei i miłości. Potrzebuje go zwłaszcza młodzież, której przypadnie żyć w trzecim tysiącleciu. Organizacja harcerska, zachowując ideał, który przyświecał założycielom, wychowuje młodzież w duchu tradycji chrześcijańskich i narodowych, wdraża do podejmowania odpowiedzialnych zadań, uczy poszanowania całego dzieła stworzenia, a nade wszystko godności każdego człowieka.

Hasło „Czuwaj” przypomina o potrzebie bacznego rozróżniania prawdy od fałszu, dobra rzeczywistego od złudnych pozorów. Wśród wielu błędnych tropów trzeba umieć odnaleźć ślady Chrystusa i pójść za nim. Wtedy – jak śpiewacie w jednej z pieśni harcerskich – Wasza pogoda i jasny wzrok rozjaśni ludziom mrok i innym szczęście da harcerska doła radosna.

Piosenka: Wiklina

Podążając za moimi poprzednikami, którzy wiele razy chwalili szlachetne cele waszego ruchu i jego osiągnięcia na skalę światową, dokonane od chwili, kiedy lord Baden-Powell stworzył skauting osiemdziesiąt lat temu, zapewniam was o moim osobistym uznaniu dla skautingu, jako dla wspaniałego doświadczenia wychowawczego oraz formy zaangażowania społecznego i religijnego.

Jestem szczęśliwy wiedząc, że dziś ponad szesnaście milionów młodych ludzi wszystkich ras, religii i kultur na wszystkich kontynentach bierze udział w działaniach skautowych organizowanych w strukturach waszego ruchu.

W zmieniających się warunkach politycznych i społecznych naszych czasów znajdujecie nowe możliwości przywracania swojej obecności w krajach Europy Środkowej i Wschodniej. Czynicie również zauważalny postęp w Azji, Afryce i Ameryce Łacińskiej, nie przestając przyciągać wielu młodych ludzi w krajach, w których skauting ma tradycyjnie silną pozycję.

Jan Paweł II do władz WOSM
20 września 1990 r.

Piosenka: Szara lilijka

Gratulując Wam poświęcenia i dynamizmu, z jakim służycie tej sprawie, chciałbym zachęcić Was do podtrzymania wysokich ideałów i tworzenia kolejnych programów, które stanowią wyzwania dla rozwoju osobistego, przyjaźni, braterstwa i służby, które czynią wasz ruch tak przemawiającym dla młodych.

Skauting to przede wszystkim wychowanie. Członkowie ruchu przeżywają go jako dorastanie do osobistej dojrzałości i odpowiedzialności społecznej. Uczą się oni zajmować w życiu miejsce charakteryzujące się wysokim stopniem zaangażowania dla wspólnego dobra. Uczą się dbać o tych, dla których los był mniej łaskawy. Rozwijają w sobie żarliwe pragnienie budowania społeczeństwa dobrej woli, uczą się otwartości i harmonii w relacjach międzyludzkich, szacunku dla środowiska, akceptacji obowiązków, także tych najbardziej fundamentalnych: miłości do Stwórcy i posłuszeństwa Jego woli.

Jan Paweł II do władz WOSM
20 września 1990 r.

Piosenka: Niech moje wiersze w Tatrach zostaną

Być wolnym, to znaczy spełniać owoce prawdy, działać w prawdzie. Być wolnym, to znaczy umieć siebie poddać, podporządkować prawdzie – a nie: podporządkowywać prawdę sobie, swoim zachciankom, interesom, koniunkturam. Być wolnym to – wedle programu Chrystusa i Jego królestwa – nie użycie, ale trud. Trud wolności. Za cenę tego trudu człowiek „nie rozprasza”, ale razem z Chrystusem „zgromadza” i „zbiera”.

Za cenę tego trudu człowiek osiąga też w sobie samym ową jedność, która jest jednością królestwa Bożego. I podobną jedność osiągają za taką samą cenę małżeństwa, rodziny, środowiska, społeczeństwa. Jest to jedność prawdy z wolnością. Jedność wolności z prawdą.

Drodzy Przyjaciele! Taka jedność jest waszym szczególnym zadaniem, jeśli nie macie ulec, nie macie się poddać jedności tego innego programu, który stara się realizować w świecie (...) i w każdym z nas ten, którego Pismo Św. nazywa „ojcem kłamstwa”.

Nauczcie się myśleć, mówić i działać wedle ewangelicznej prostoty i jasności: tak, tak; nie, nie. Nauczcie się nazywać białe białym, a czarne czarnym – zło złem, a dobro dobrem.

Piosenka: Barka

Skauting jest ruchem, który może pomóc milionom młodych kobiet i mężczyzn w budowaniu cywilizacji, której założeniem jest „być”, będącej przeciwieństwem cywilizacji opartej na założeniu „mieć”, która w tak wielu społeczeństwach rodzi alarmujące przejawy egoizmu, frustracji i rozpacz, a nawet przemocy jako sposobu życia.

Prawdziwa wartość Waszego ruchu leży w przekazywaniu humanizmu wyrażanego w umiejętności właściwego osądzenia, w sile charakteru, oczyszczania ducha i wytrwałości w dążeniu do prawdy i dobra. Sukces metody skautowej ma z pewnością wiele wspólnego ze sposobem, w jaki młodzi ludzie są prowadzeni do odkrywania tych wartości i życia nimi poprzez działania odpowiednie dla ich wieku.

Spontaniczny i otwarty styl działalności skautowej, opartej na samodyscyplinie i jasnych normach postępowania, sprawia, że staje się ona szczególnie atrakcyjna dla naturalnie entuzjastycznego i wielkodusznego usposobienia młodzieży.

Jan Paweł II do władz WOSM
20 września 1990 r.

Piosenka: Abba Ojciec

Troska o wartości chrześcijańskie była zasadniczą częścią oryginalnego programu skautingu stworzonego przez Baden-Powella. To właśnie otwarcie na wymiar religijny nadaje życiu treść i ukierunkowuje je na wartości ludzkie i etyczne, które ruch usiłuje przekazywać i którym instruktorzy i instruktorki skautowe powinni dawać przykładowe świadectwo.

To prawda, że Kościół jest szczególnie zainteresowany rozwojem skautingu katolickiego, zwłaszcza poprzez działalność Międzynarodowej Katolickiej Konferencji Skautingu (ICCS). Ale zapewniam Was, że Kościół darzy głębokim szacunkiem cały ruch skautowy, jest przekonany, że współpraca i wymiana pomiędzy wszystkimi organizacjami wchodzącymi w jego skład jest ważnym elementem przyszłego rozwoju i sukcesu ruchu jako ważnego doświadczenia wychowawczego.

Drodzy przyjaciele, raz jeszcze chcę zapewnić o szacunku i poparciu, jakim Was obdarzam. Wy i członkowie ruchu możecie być dumni z wielkich skautowych tradycji, wewnętrznej doskonałości i poświęcenia siebie w służbie Bogu i bliźnim, jakie odziedziczyliście.

Daję Wam Boże błogosławieństwo, byście umieli znajdować odpowiedzi na wiele pytań, które stoją dziś przed waszą organizacją i podejmować wyzwanie zachowania szczytnych ideałów skautingu.

Jan Paweł II do władz WOSM, 20 września 1990 r.

Piosenka: Góralska ballada

Zwycięstwo życia, zwycięstwo dobra nad złem. Dla chrześcijan jest to oczywiście zwycięstwo nad każdą obawą przed śmiercią. Poprzez nie zmierzamy ku bardziej sprawiedliwej i ludzkiej przyszłości; ku wolności dzieci Bożych. W radości Zmartwychwstałego Chrystusa, w Jego zwycięstwie – które jest darem dla każdego, kto w Niego wierzy – zostaliście wezwani do skierowania waszych myśli na pragnienie dojrzałości i do jasnej akceptacji rzeczywistości, pojednania i zawarcia od tej chwili

przymierza z samym sobą, z innymi, ze społeczeństwem w jego wielorakich wymiarach.

Podobne przymierze z otaczającą nas rzeczywistością, wręcz przyłgnięcie do niej – ulepsza ją i przemienia. Rodzi się „nowe stworzenie“ zdolne do przenikliwych analiz sytuacji, sił i mechanizmów rządzących w świecie pracy. W końcu chodzi o to, by realizować zobowiązanie: „uwolnić“, „ocalić“, „zachęcić“.

Piosenka: Boże pełen w niebie chwały...

Życie sprawiedliwego różni się od życia innych ludzi i zupełnie inne są jego drogi, i w ten sposób swoim istnieniem jest wyrzutem i potępieniem dla tych, którzy nie żyją uczciwie, zaślepieni przez złość i nie chcą znać „tajemnic Bożych“.

Chrześcijanin rzeczywiście jest na świecie, ale nie jest ze świata; jego życie musi koniecznie różnić się od życia tego, kto nie ma wiary. Jego postępowanie, jego obyczaje w życiu, jego sposób myślenia, decydowania, oceniania rzeczy i sytuacji są inne, ponieważ dokonują się w świetle słowa Chrystusowego, które jest orędziem życia wiecznego.

Według Mądrości – sprawiedliwy nazywa swoją sierć błogosławioną, podczas gdy zli „nie spodziewają się nagrody i nie doceniają odpłaty dusz czystych“ (por. Księga Mądrości)

(...)

Pewność wiecznej szczęśliwości, która nas czeka, czyni chrześcijanina mocnym wobec pokus i cierpliwym w utrapieniach.

Piosenka: Zagram dla ciebie na każdej gitarze świata...

Czyż nie istnieje (...) potrzeba wielkodusznej i bezinteresownej służby? Również tam, gdzie nie byłoby głodnych w sensie materialnym, ilu czuje się osamotnionymi i opuszczonymi, smutnymi i zrozpaczonymi, pozbawionymi ciepła szczerzej miłości oraz światła ideału, który nie zawodzi. Czyż nie odczuwają oni potrzeby spotkania w swoim życiu (...) ludzi niosących pokój, radość, uśmiech i nadzieję?

(...)

Pamiętaj człowiecze, że zostałeś powołany do czegoś innego, niż gromadzenie dóbr materialnych i doczesnych, które mogłyby cię odwrócić od tego, co jest istotne. Pamiętaj, człowiecze, o Twoim pierwszym powołaniu: pochodzisz od Boga i powracasz do Boga, zdążając do Zmartwychwstania, które jest drogą wytyczoną przez Chrystusa.

Jest to czas głębokiej prawdy, która nawraca, rodzi nadzieję i przywracając wszystko na swoje miejsce wnosi pokój i darzy optymizmem.

Jest to czas refleksji nad stosunkiem do „naszego Ojca“; przywraca on właściwy ład, jaki powinien panować między braćmi i siostrami; jest to czas, w którym uświadamiamy sobie wzajemną odpowiedzialność jeden za drugiego; czas, który uwalnia nas od naszego egoizmu i małostkowości oraz złośliwostek i naszej pychy; czas, który nas oświeca i ukazuje nam, jak mamy służyć według wzoru Chrystusa.

Piosenka: Późno, zaczyna się noc...

Braterski krąg łączący dłonie wokół ogniska to symbol jedności, solidarności i wierności w przyjaźni. Są to cnoty szczególnie cenne w życiu społecznym każdego narodu. Wydaje się, że nasza Ojczyzna bardziej niż kiedykolwiek potrzebuje dziś budowania jedności i kształtowania ducha jedności w sercach ludzi, szczególnie młodych, którzy podejmują odpowiedzialność za przyszłość własną i narodu.

Niechaj Najświętsza Maryja Jasnogórska wspiera was w dziele wychowywania do odważnej i ofiarnej służby, do czujności i odpowiedzialności, do przyjacielskiej jedności. Niech Bóg darzy Was wszelkimi łaskami.

Z serca udzielam apostolskiego błogosławieństwa na dalsze lata harcerskiej służby wszystkim tutaj obecnym, a także wszystkim harcerzom w Polsce, których tutaj reprezentujecie.

Jan Paweł II do delegacji Związku Harcerstwa Polskiego
30 sierpnia 1996 r.

Zakończenie: czuwania Apelu Jasnogórskiego lub Piosenka: Już do odwrotu... lub Piosenka „Cichy zapada zmrok...”

Oto teksty Papieża Benedykta XVI, które można wplatać w wypowiedzi Jana Pawła II podczas spotkań modlitewnych i czuwań

Nasz Papież - wiemy o tym wszyscy - nigdy nie chciał zachować własnego życia, mieć go dla siebie; chciał dać siebie samego bez ograniczeń, aż do ostatniej chwili, za Chrystusa i w ten sposób także za nas. Właśnie w ten sposób mógł doświadczyć, jak to wszystko, co złożył w ręce Pana, powróciło na nowo: miłość do słowa, do poezji, literatury stała się zasadniczą częścią jego posłannictwa duszpasterskiego i nadała nową świeżość, nową aktualność i nową siłę przyciągającą głoszeniu Ewangelii, nawet wtedy, gdy jest to znakiem sprzeciwu.

(...) Możemy być pewni, że nasz umiłowany Papież stoi obecnie w oknie domu Ojca, spogląda na nas i nam błogosławi. Tak, błogosławił nam, Ojciec Święty.

Homilia podczas pogrzebu Jana Pawła II

Nie tylko młodzież, ale również wspólnoty i sami pasterze muszą coraz lepiej uświadamiać sobie fakt podstawowy dla ewangelizacji: tam, gdzie Bóg nie jest na pierwszym miejscu, gdzie nie jest uznawany i wielbiony jako Najwyższe Dobro, tam godność człowieka wystawiona jest na niebezpieczeństwo. Dlatego bezzwłocznie należy doprowadzić współczesnego człowieka do „odkrycia” prawdziwego oblicza Boga, który objawił się nam w Jezusie Chrystusie. (...) Wiara nie jest samym tylko przyłgnięciem do zbioru dogmatów, które ugasiłyby pragnienie Boga obecne w sercu człowieka. Przeciwnie, popycha ona człowieka ku Bogu, wciąż nowemu w swej nieskończoności. Chrześcijanin jest więc jednocześnie tym, który szuka i tym, który znajduje. To właśnie sprawia, że Kościół jest młody, otwarty na przyszłość, bogaty w nadzieję dla całej ludzkości.

Benedykt XVI Szukajcie zawsze Jego oblicza
Rozważanie przed modlitwą Anioł Pański 28.08.2005

Św. Augustyn, którego wspomnienie dziś obchodzimy, pozostawił wspaniałe refleksje na temat zaproszenia znajdującego się w Psalmie 105: Szukajcie zawsze Jego oblicza. Zwraca on uwagę, że zaproszenie to nie odnosi się tylko do tego życia; odnosi się również do wieczności. Odkrycie „oblicza Boga” nigdy się nie kończy. Im bardziej wchodzimy w blask miłości Bożej, tym piękniej jest iść naprzód w tym poszukiwaniu, tak iż: W miarę wzrostu miłości wzmagają się poszukiwanie Tego, którego znaleźliśmy.

Benedykt XVI (do młodzieży w Kolonii 2005 r.)

Władza Boga jest inna od władzy możliwych tego świata. Sposób działania Boga jest inny, niż sobie to wyobrażamy i chcielibyśmy także Jemu narzucić. Na tym świecie Bóg nie konkuruje z ziemskimi formami władzy. Nie przeciwstawia swoich zastępów innym zastępom. Jezusowi w Ogrodzie Oliwnym Bóg nie posyła dwunastu legionów aniołów, aby Mu pomogły (por. Mt 26,53). Hałaśliwej i despotycznej władzy tego świata przeciwstawia On bezbronną władzę miłości, która na Krzyżu - a potem wciąż od nowa w dziejach - przegrywa, a mimo to stanowi coś nowego, boskiego, co opiera się niesprawiedliwości i ustanawia Królestwo Boże. Bóg jest inny - teraz to widzą. A to znaczy, że teraz oni także muszą się stać inni, muszą nauczyć się stylu Boga.

Benedykt XVI (do młodzieży w Kolonii 2005 r.)

(...) Teraz jednak (królowie) rozumieją, że nie można tego robić jedynie za pomocą rozkazów i z wysokości tronu. Rozumieją, że muszą oddać samych siebie - mniejszy od tego dar nie wystarczy temu Królowi. Rozumieją, że ich życie musi się upodobnić do tego boskiego sposobu sprawowania władzy, do sposobu bycia samym Bogiem. Muszą stać się ludźmi: prawdy, prawa, dobroci, przebaczenia, miłosierdzia. Nie będą już więcej pytać: do czego jest mi to potrzebne? Będą natomiast musieli pytać: jak mogę służyć, aby Bóg mógł być obecny w świecie? Muszą nauczyć się zatracić i tak właśnie odnaleźć samych siebie. Opuszczając Jerozolimę, muszą trzymać się śladów prawdziwego Króla, śladów Jezusa.

Benedykt XVI (do młodzieży w Kolonii 2005 r.)

Uważa się, że chrześcijaństwo jest czymś zawitym i uciążliwym, a gdy zrzuci się brzemień przykazań, człowiek staje się bardziej wolny. Chcę jasno ukazać,

że cudownie jest być chrześcijaninem. Chciałbym im ukazać, jak cudownie jest być chrześcijaninem. Powszechnie uważa się, że chrześcijaństwo składa się z mnóstwa przykazań, zakazów i zasad, których należy przestrzegać, a więc jest czymś zawiłym i uciążliwym; gdy zrzuci się to brzemię, człowiek staje się bardziej wolny. Ja zaś chcę jasno ukazać, że kiedy niosą nas wielka Miłość i Objawienie, to są to skrzydła, a nie brzemię. Cudownie jest być chrześcijaninem ze świadomością, że otwiera to przed nami szeroką perspektywę i wielką wspólnotę. Jako chrześcijanie nigdy nie jesteśmy sami. Bóg zawsze jest z nami, a my zawsze jesteśmy razem w wielkiej wspólnotcie, wspólnotcie drogi; mamy plan na przyszłość i prawdziwy Byt, godny, by Weń wierzyć. To jest radość bycia chrześcijaninem i piękno wiary.

Wywiad z papieżem Benedyktem - ks. Eberhard von Gemmingen SJ

Jestem przekonany, że wśród młodych coraz powszechniejsze jest odczucie, iż wszelkie proponowane rozrywki, cały rynek wolnego czasu, to, co się robi i można zrobić, kupić i sprzedać - nie może być ostatecznie wszystkim. Musi gdzieś istnieć owo: „coś więcej”. Dalej -jak sądzę - rodzi się pytanie: „co jest istotne?”. Nie może być to coś, co posiadamy czy możemy kupić. W ten sposób powstaje tak zwany rynek religii, który jednak oferuje religię jako swoisty towar, a co się z tym wiąże, oczywiście ją degraduje. Zjawisko to wskazuje jednak na istnienie pewnego popytu. Należy go więc uznać; nie wolno go ignorować ani odrzucać chrześcijaństwa, pod pozorem, że jest przebrzmiałe, że już spełniło swą rolę i wyczerpało swe możliwości. Trzeba sprawić, aby uznano je za propozycję nieustannie aktualną i żywą, ponieważ jej źródłem jest Bóg, który ukrywa i objawia w sobie nieustannie nowe wymiary.

Wywiad z papieżem Benedyktem ks. Eberhard von Gemmingen SJ

Co oznacza adoracja? Czy chodzi może o postawę z zamierzchłych czasów, która jest pozbawiona sensu dla współczesnego człowieka? Nie! Dobrze znana modlitwa, którą wielu odmawia rano i wieczorem rozpoczyna się od tych słów: „Uwielbiam Cię mój Boże, kocham Cię całym moim sercem...”. O wschodzie słońca i o zmierzchu wielu wierzących podejmuje na nowo każdego dnia swoją „adorację”, co oznacza rozpoznanie obecności Boga, Stworzyciela i Pana wszechświata. To jest wyznanie pełne wdzięczności, które wypływa z głębi serc i napędza całe istnienie, ponieważ tylko wielbiąc i kochając Boga ponad wszystko, człowiek może zrealizować swoje życie.

Benedykt XVI, Kochajmy Boga ponad wszystko.

Opracowała hm. Jolanta Łaba